

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia Sądu Okręgowego Ewa Malinowska
Protokolant –	Sekretarz sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 19 stycznia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **sp. z o.o. z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 15 listopada 2018 r. Nr (...) (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że w miejsce spółki (...) S.A. z siedzibą w W. wpisuje (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.;
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie;
3. zasądza od (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmT 62/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 listopada 2018 r. wydaną w sprawie (...) (...) (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej na podstawie art. 210 ust. 1 i 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, zwanej dalej „Pt”), w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o wruist”) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) S.A. z siedzibą w W., w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2016 nałożył na (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną, płatną do budżetu państwa, za nieprzekazanie przez Stronę danych przewidzianych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej,

publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. w wysokości 3 000,00 PLN.

(decyzja k. 6-11)

Powód (...) Sp. z o.o. w W. wniósł odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego:

a) Art. 29 ust. 2 ustawy o wruist poprzez niewłaściwe przyjęcie i błędną wykładnię, że obowiązek informacyjny wynikający z przedmiotowego przepisu dotyczy powoda w sytuacji, gdy podmiot ten nie posiada żadnej infrastruktury i usług wskazanych w inwentaryzacji, do przeprowadzenia której zobowiązany jest Prezes UKE

b) § 3 i 4 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych poprzez zbyt szeroką interpretację pojęcia adekwatności informacji podlegających inwentaryzacji, podczas gdy wskazane przepisy enumeratywnie wskazują, na czym polega inwentaryzacja a także jaka infrastruktura i usługi jej podlegają w sytuacji gdy powód nie dysponował takimi informacjami spełniającymi takie kryteria

2. Przepisów prawa procesowego:

a) Art. 7 i 77 § 1 k.p.a.

b) Art. 6 k.p.a.

c) Art. 8 k.p.a.

Dodatkowo powód wskazał, że kara została nałożona na niewłaściwy podmiot, bowiem przed wydaniem decyzji i wszczęciem postępowania doszło do przekształcenia spółki (...) S.A. w W. w (...) sp. z o.o. w W., co powinno skutkować stwierdzeniem nieważności decyzji.

Zarzucając powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

(odwołanie k.13-18)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Powód (...) Sp. z o.o. w W. jest wpisana w rejestrze przedsiębiorców komunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem (...). Wcześniej pod numerem tym figurowała spółka (...) S.A. z siedzibą w W.. W dniu 29 sierpnia 2018 r. doszło o przekształcenia spółki (...) S.A. w W. w trybie 551 ksh w spółkę (...) sp. z o.o. w W.. Spółka (...) S.A. w W. nie została wykreślona na dzień 18 września 2018 r. z Krajowego Rejestru Sądowego. W dniu 29 sierpnia 2018 r. (...) Sp. z o.o. w W. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze sądowym.

(zaświadczenie k. 15 akt adm. , informacja z KRS k. 1-8 akt adm., informacja z KRS k. 19-22, odwołanie k. 17 verte)

- Art. 2 [Definicje] pkt 27
- Orzeczenia: tezowane 3, nietezowane 89
- Piśmiennictwo : 1
- Monografie: 1
- Interpretacje: 5

Zgodnie z art. 2 pkt 27 Prawa telekomunikacyjnego przedsiębiorca telekomunikacyjny, to przedsiębiorca lub inny podmiot uprawniony do wykonywania działalności gospodarczej na podstawie odrębnych przepisów, który wykonuje działalność gospodarczą polegającą na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, świadczeniu usług towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca telekomunikacyjny, uprawniony do:

- a) świadczenia usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług”,
- b) dostarczania publicznych sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących, zwany jest „operatorem”.

Zawiadomieniem z dnia 20 września 2018 r., znak: (...). (...)(...), Prezes UKE poinformował powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z niewypełnieniem obowiązku udzielenia informacji, o którym mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2016.

(zawiadomienie k. 9-10)

Pismem z dnia 9 października 2018 r. powód przedstawił swoje stanowisko w sprawie, w którym stwierdził, że działając jako operator (...) nie jest w posiadaniu żadnej infrastruktury, która podlega inwentaryzacji zgodnie z brzmieniem art. 29 ustawy o wruist. Jednocześnie Spółka udzieliła informacji, że deklarując chęć współpracy - zgodnie z instrukcją dołączoną do zawiadomienia Prezesa UKE - uzupełniła informacje o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej za 2016 i 2017 rok z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego.

(pismo k.19 akt adm.)

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o wruist, Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych, oraz budynkami umożliwiającymi kolokację. Natomiast, zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w celu wykonania powyższego obowiązku państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania powyższego obowiązku informacyjnego, dane o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie, w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy o wruist Minister Administracji i Cyfryzacji wydał rozporządzenie z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2014, poz. 276, zwane dalej rozporządzeniem), w którym określił:

- rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji,
- elektroniczny format przekazywania danych,
- szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji,

- wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania

Nie ulega wątpliwości, że powód nie przedłożył w terminie ustawowym danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za rok 2016 do Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej, służącego do gromadzenia, przetwarzania, prezentowania i udostępniania informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz budynkach umożliwiających kolokację wg stanu na dzień 31 grudnia 2016 r. Rację ma pozwany, że obowiązek przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist wynika z faktu posiadania statusu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, a nie faktu posiadania infrastruktury telekomunikacyjnej. W art. 29 ust. 2 nie zapisano, że zobowiązany do wykonania obowiązku jest przedsiębiorca posiadający infrastrukturę telekomunikacyjną. W przypadku braku takiej infrastruktury przedsiębiorca powinien wpisać wartości zerowe w poszczególnych rubrykach, korzystając w celu wykonania tego obowiązku z instrukcji dołączonej do systemu SIIS.

Dopiero nowelizacja ustawy o wruist, która weszła w życie 25 października 2019 r. umożliwia przedsiębiorcom nie posiadającym infrastruktury telekomunikacyjnej złożenie Prezesowi UKE jedynie oświadczenia o tym, że nie posiadają takiej infrastruktury (art. 29 ust. 2b ustawy o wruist).

Rację ma także pozwany wskazując na to, że § 3 i 4 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych wskazują jedynie zakres inwentaryzacji, a zatem do naruszenia tych przepisów mogłoby dojść wtedy, gdyby Prezes UKE żądał od powoda danych nie objętych tym rozporządzeniem.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 PT w brzmieniu obowiązującym na datę wydania zaskarżonej decyzji, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą o wruist lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej.

W dniu 12 grudnia 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 1118, zwanej dalej „Ustawą zmieniającą”), którymi ustawodawca dokonał zmiany m.in. art. 209 ust. 1 pkt 1 PT. Z art. 12 ustawy zmieniającej wynika, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie Ustawy zmieniającej, dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenia, o których mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt, stosuje się przepisy dotychczasowe. Niniejsza sprawa toczyła się już w dacie wejścia w życie nowelizacji, a zatem stosować do niej należy przepisy dotychczasowe.

Nie ulega wątpliwości, że jednym z obowiązków udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą, jest obowiązek przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist.

Zgodnie art. 210 ust. Art. 210 [Wysokość kary pieniężnej] ust. 1

- Orzeczenia: tezowane 10
- Piśmiennictwo : 1
- Czasopisma: 1

1 PT karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z ust. Art. 210 [Wysokość kary pieniężnej] ust. 2

- Orzeczenia: tezowane 4

2 ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Zgodnie z ust. 3 tego przepisu podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes UKE może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

- 1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art.196 ust. 5 - w przypadku kary, o której mowa w art. 209 ust. 2;
- 2) kwota 500 tysięcy złotych - w pozostałych przypadkach.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 209 ust. 1a PT. Zgodnie z tym przepisem kara, o której mowa w ust 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. W niniejszej sprawie powód dopiero na wezwanie Prezesa UKE skierowane do niego w toku postępowania administracyjnego w dniu 5 października 2018 r. przekazał dane wymagane zgodnie z art. 29 ust 2 ustawy wruist. Czas trwania naruszenia prawa był więc znaczny, co uprawnia Prezesa UKE do nałożenia kary pomimo zaprzestania naruszenia prawa.

Co do zakresu i skutków naruszenia wskazać należy, że nieprzekazanie danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy wruist prowadziło do utrudnienia realizacji obowiązków Prezesa UKE wynikających z przepisów prawa w zakresie tworzenia warunków rozwoju i wykorzystania istniejącej, nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej w celu zapewnienia użytkownikom końcowym, w tym wykluczonym cyfrowo, usług telekomunikacyjnych. Jak słusznie wskazał pozwany, wypełnienie przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist jest niezbędne m.in. w celu realizacji zadań powierzonych UKE w ramach Programu Operacyjnego (...) na lata 2014-2020. W ramach prowadzonej przez Prezesa UKE inwentaryzacji usług i infrastruktury telekomunikacyjnej oraz opracowanej na jej podstawie analizy dostępu do usług szerokopasmowych połączonej z wieloaspektową oceną ekonomiczną opłacalności rozpoczęcia inwestycji identyfikowane są obszary wymagające udzielenia wsparcia na rozwój infrastruktury szerokopasmowej w ramach (...). Każdy przypadek nieprzekazania Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist wpływa na planowanie rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w skali całego kraju. Przekazanie niepełnych lub nieprawdziwych danych może prowadzić do udzielenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu nieuzasadnionej pomocy publicznej, tj. udzielenia wsparcia finansowego na obszarze zgłoszonym jako biała plama, na którym faktycznie istnieje już sieć telekomunikacyjna i istnieje możliwość świadczenia usług. Należy zatem uznać, że zakres naruszenia w niniejszej sprawie był znaczny.

Przewidziany w art. 29 ustawy o wruist obowiązek ma charakter stały i winien być realizowany przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego bez odrębnego wezwania. Obowiązek ten wynika bezpośrednio z przepisów prawa i przedsiębiorca powinien go sam ustalić i wykonać bez oczekiwania na wezwanie przez organ administracji. Niedopełnienie przez przedsiębiorcę wskazanego obowiązku powodowało natomiast narażenie się na sankcję administracyjną, przewidzianą w art. 209 ust. 1 pkt 1 PT. Powód jest profesjonalistą i powinien w taki sposób prowadzić swoją działalność, aby realizować obowiązki wynikające z przepisów prawa.

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej słusznie przyjął za okoliczność łagodzącą wcześniejszą niekaralność powoda.

Oceniając możliwości finansowe strony Prezes UKE określił wysokość kary na kwotę 3000 zł. Jako podstawę wymiaru kary Prezes UKE wziął pod uwagę wysokość przychodów powoda za rok 2017, która wynosi: (...) zł. (rachunek zysków i strat k. 20 akt adm.). Wymierzona kara stanowiła (...) maksymalnego wymiaru kary pieniężnej, która mogła być wymierzona za to naruszenie. Prezes UKE uwzględnił fakt wypełnienia obowiązku przez powoda w toku postępowania administracyjnego, jak również wcześniejszą niekaralność powoda. W ocenie Sądu kara ta jest

adekwatna do naruszenia stwierdzonego w niniejszym postępowaniu oraz uwzględnia dyrektywy wymiaru kary pieniężnej, określone w art. 210 ust. 2 Pt.

Odnosnie do zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż zasadniczo tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania nie jest przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych. Sąd antymonopolowy jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w dłuę reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Sąd Okręgowy uznaje, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. W ocenie Sądu sytuacja taka nie miała w niniejszej sprawie miejsca. Powód miał możliwość zarówno na etapie postępowania administracyjnego i sądowego zgłaszania twierdzeń i dowodów, zaś ocena dowodów dokonana przez Prezesa UKE nie wzbudza zastrzeżeń. Rację ma też pozwany, że informacja przesłana powodowi w toku postępowania administracyjnego nie stanowiła źródła obowiązku, który wynika z przepisów prawa – art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, miała na celu jedynie poinformowanie go o sposobie wykonania tego obowiązku, a zatem nietrafny jest zarzut naruszenia art. 6 k.p.a. Nietrafny jest także zarzut naruszenia art. 8 k.p.a., obowiązek przekazania danych wynikał z ustawy, kwestię kar za niewykonanie tego obowiązku regulują przepisy art. 209 i 210 Pt, zaś przekazana przedsiębiorcy instrukcja miała jedynie informacyjny charakter i nie gwarantowała powodowi bezkarności za naruszenie przepisów ustawy.

Zaskarżona decyzja podlega zmianie wobec nieprawidłowego oznaczenia podmiotu, do którego się odnosi. W wyniku przekształcenia (...) S.A. w W. w dniu 29 sierpnia 2018 r. powstała spółka (...) Sp. z o.o. w W..

Z tych względów Sąd częściowo zmienił zaskarżoną decyzję, jedynie w odniesieniu do oznaczenia podmiotu, w pozostałym zakresie oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁶⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód - jako przegrywający sprawę – zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu Prezesowi UKE kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone w oparciu o § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska